

Zlatô našich tesov

-Teraz pekne sed', Silvester, – prikazuje Miranda svojej opičke.

Silvester sedí v sedačke pre deti na Mirandinom bicykli. Pevne ho pripúta a podá mu banán. Silvester vyzerá spokojne a veselo.

– Som rád, že obaja chcete ísť s nami, – povie Lasse.

– Jasne, že chceme, – odpovie Miranda.

– Zbožňujem stanovanie. A Silvester miluje prírodu.

Lasse, Maja a Miranda nasadnú na bicykle.

– Ide sa, – zavelí Maja a šliapne do pedálov.

Všetci traja majú na chrbtoch batohy. Na zadných nosičoch upevnili stany a veci,

ktoré budú potrebovať. Je koniec augusta a nad Lotorkovom žiari slnko.

Lasse, Maja a Miranda prejdú na bicykloch okolo jazdeckej dráhy a opustia mestečko.

Silvester nadšene piští za Mirandiným chrbtom. Bicyklujú poriadnu chvíľu.

Potom sa spýta Lasse:

– Neodpočinieme si trošku?

– Skvelý nápad, – súhlasia Maja s Mirandou.

Odložia bicykle na okraji cesty a ľahnú si do trávy. Miranda a Lasse vyberú chlebíčky a limonádu. Maja sa hrá so Silvestrom. Opička leží na chrbte a Maja ju štekli stebлом trávy po chodidlách.

Silvester však zrazu vyskočí a vezme nohy na plecia. Rýchlo sa vyštverá na strom. Maja príbehne a skúmavo hľadí do koruny stromu.

– Zlez dolu, – prikáže mu tak prísne, ako len vie.

– Neznepokojuj sa, – povie Miranda.

– Ak mu ponúkneš banán, raz-dva zíde dolu.

Maja sa usmeje na nezbednú opicu. Silvester zazrel veveričku a pokúša sa ju dohoniť. Tá je však oveľa rýchlejšia. Maja odrazu na zemi pod stromom čosi zbadá.

Rastie tam ... Je tam celá záľaha...

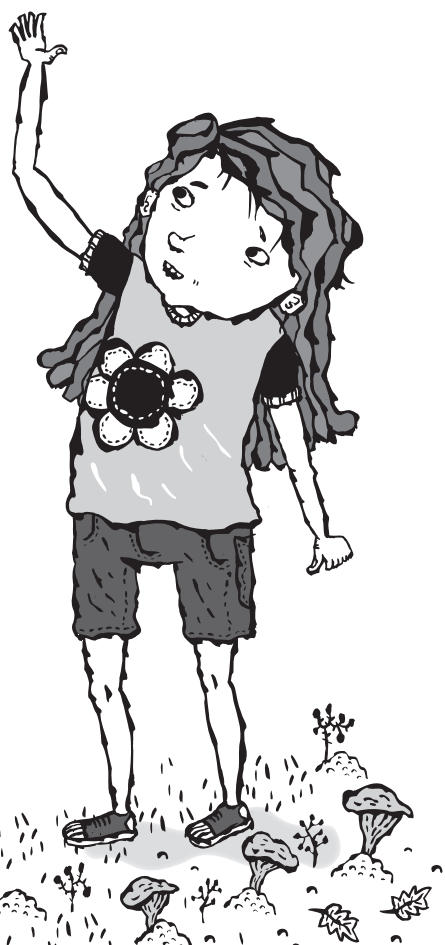
– Kuriatka! – zvolá Maja.

– Lasse, Miranda, poďte sem! Je ich tu celá kopa!

Lasse s Mirandou pribehnú a dajú sa do zbierania zlatožltých kuriatok, kým nemajú plné vrecúško.

– Večer si ich pripravíme na masle, – navrholne Maja.

Výborne, – zahlási Lasse.

– Zbožňujem kuriatka, – povie Maja a prívonia k vrecúšku. – Našli sme zlato našich lesov, ako sa spieva v jednej pesničke.

Lasse s Mirandou sa zasmejú. Miranda zamieri k bicyklu, vyberie banán a ukáže ho Silvestrovi.

Opička raz-dva zlezie zo stromu a usadí sa do detskej sedačky.

A tak sa vydajú na cestu ku kempingu.

Slnko pečie a deti oblieva pot.

Lasse zavolá na Maju, ktorá ide na čele:

– Tak rád by som sa okúpал!

– Majiteľ kempingu mi povedal, že voda v jazere je ešte teplá, – odvetí mu Maja ponad plece.

- Skvelé! – raduje sa Miranda.
- Len si musíš dávať pozor na prsty, – zasmeje sa Maja.
- A to už prečo? – spýta sa Miranda.
- Jazero je teraz určite plné rakov, – odvetí Maja so smiechom.

Dvojičky a pekná bosorka

Deti onedlho dorazia ku kempingu.

Vojdú cez bránu. Uvidia tri obytné prívesy a čerstvo pokosený trávnik.

– Ako je tu krásne, – povie Lasse.

– Tam dolu sa môžeme okúpať, – zvolá Miranda a ukáže na mostík.

Postavia bicykle blízko domčeka, na ktorom sa nad dverami skvie nápis: ***Párky – Recepcia – Obchod.***

– Volá sa Gunnarsson, – oznamuje im Maja.

– Kto? – spýta sa Lasse.

– Majiteľ kempingu, – vysvetľuje Maja.
– Oznámil mi to do telefónu. „Len sa spýtajte na Gunnarssona“, – poradil.

Vojdú do domčeka. Na policiach vidia konzervy a rozličné balíčky.

– Haló! – zvolá Lasse. – Je tu niekto?

No nik neodpovedá.

– Nie je tu, – usúdi Maja. – Poďme von a porozhliadajme sa.

